

O stížnosti do rozhodnutí toho podané nss uvážil: — — —

V přiznání byla sice v rubrice A č. 4 uvedena nabývací hodnota částkou 41.700 K, udání to však jeví se svým umístěním jako odpověď na otázku uvedenou tam sub a): »kolik činila obecná hodnota v době nabytí«, a mohlo tedy — dle odpovědi dané na otázku v rubrice A č. 1, »kdy a jak nabyto bylo nemovitosti« v ten smysl, že nemovitosti bylo nabyto v r. 1920 dědictvím po rodičích —, vztahováno býti pouze na toto datum, t. j. na rok 1920 a nikoli na rok 1914. Jest však otázkou, zda strana mohla býti proto, že neuvedla v přiznání nabývací hodnotu k 1. lednu 1914, prekludována, jak vysloveno žal. úřadem.

Dávková pravidla ustanovují v § 17, 2. odst., 1. větě, že neuvedla-li strana nic o obecných hodnotách, vyzve ji vyměřující úřad, aby tak do 14 dnů učinila; odst. 3. praví pak, že, nevyhoví-li strana vyzvání, aby udala obecné hodnoty, úřad vyměří dávku na základě hodnot úředně předpokládaných. Vycházel-li úřad tedy z předpokladu, že nabývací hodnota k 1. lednu 1914 nebyla v přiznání vůbec udána, musil nejprve stranu vyzvati, aby tuto hodnotu udala, nemohl však — když strana přiznání včas podala — vzíti za základ vyměření dávky obecnou hodnotu k 1. lednu 1914 jím samým vyšetřenou již proto, že strana v přiznání tuto hodnotu vůbec neuvedla. Vycházel tedy žal. úřad z nesprávného právního názoru.

Č. 8404.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Slovensko): * Převody nemovitostí, podléhající schválení podle § 4 zák. č. 64/1918 a podle nař. min. pro Slov. z 12. ledna 1919 č. 11, jsou podrobeny dávce podle dávk. pravidel č. 143/22, bylo-li zmíněné schválení uděleno až po 23. květnu 1922, třebas smlouva byla uzavřena již před tímto dnem.

(Nález ze dne 31. ledna 1930 č. 1643.)

Prejudikatura: Boh. A 547/20, 794/21, 838/21, 7569/28.

Věc: Banka v T. (adv. Dr. Ant. Pařízek z Prahy) proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martině o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Plat. rozkazem představenstva obce V. ze 14. srpna 1924 byla st-lce vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí převedených trhovou smlouvou z 10. února 1922, schválenou župní správní komisí župy turčanské dne 15. září 1922, částkou 187.500 Kč. Odvolání, v němž namítáno, že převod dávce nepodléhá, ježto smlouva trhová byla uzavřena již 10. února 1922 a schválení župním výborem dne 15. září 1922 nemá žádného vlivu, dále že pravidla o vybírání dávky byla v obci V. schválena župním úřadem teprve 4. května 1923 a v němž konečně vytýkáno, že při vyměření dávky nebyl vzat zřetel na rozdíl

valuty, zamítlo obecní zastupitelstvo ve V. dne 25. října 1924. Další odvolání zamítl okresní úřad v Turč. Sv. Martině nař. rozhodnutím. —

O stížnosti uvážil nss takto:

Sporno jest toliko, kdy nastal převod po rozumu § 1 pravidel, zda již dne 10. února 1922, kdy smlouva byla uzavřena, tedy ještě přede dnem 23. května 1922, kdy pravidla o dávkě z přírůstku hodnoty nemovitosti nabyla účinnosti, jak tvrdí stížnost, dovozujíc z toho, že onen převod dávkou nepodléhá, či teprve dnem schválení smlouvy, t. j. 15. září 1922, tedy již za účinnosti uvedených pravidel, na kterémžto stanovisku stojí žal. úřad a z něhož vyvozuje, že zmíněný převod dávkou z přírůstku hodnoty nemovitostí podléhá.

Podle 3. odst. § 1 pravidel vydaných vl. nař. č. 143/22 nastává převod ve smyslu pravidel dnem, kdy právní jednání, byť i jen ústní, převod uskutečňující, bylo pravoplatně ukončeno. Podléhá-li smlouva úřednímu schválení (souhlasu), platí podle odst. 4 den schválení (souhlasu) za den převodu.

Nss vyslovil již v nál. Boh. A 7569/28 právní názor, že se druhá věta odst. 4. § 1 cit. dávk. prav. vztahuje i na smlouvy, které podléhají schválení úřadu dle § 4 zák. č. 64/18 a nař. min. z 12. ledna 1919 č. 11 (Úr. Noviny z r. 1919 č. 3 a 4), a že těmto pravidlům dávkovým podléhají i převody, kde smlouva byla uzavřena před 23. květnem 1922, kayž jest schválení uděleno až po tomto dni. — Dle toho nastal v daném případě převod podle § 1 pravidel teprve 15. zářím 1922, tedy již za účinnosti pravidel č. 143/22.

Uplatňuje-li stížnost, že judikatura nss-u může míti na mysli jen případy, kdy také uzavření smlouvy se stalo až po 23. květnu 1922, ponevadž by jinak muselo se připustiti, že dávková pravidla mají zpětnou účinnost, což však zákon nevyslovil a dávková pravidla tak stanoviti nemohla, nelze ani této námitce dáti za pravdu.

Zákon sám nestanovil, kdy jest pokládati převod nemovitosti za perfektní a stanovení dávk. pravidel přenechal vl. nař. Mohla tedy dávk. pravidla ustanoviti, že za den převodu platí den schválení, když teprve schválením smlouvy stává se převod nemovitostí perfektním a když předmětem zdanění ostatně není převod, nýbrž přírůstek hodnoty nemovitosti, tedy objekt trvale existentní, kdežto převodní jednání má jen ten význam, že z jeho podnětu a podle jeho obsahu se onen předmět zdanění zjišťuje (srovn. Boh. A 547/20).

Namítá-li stížnost, že strany, uzavírajíce smlouvu před vydáním pravidel, nemohly tušiti, že převod bude dávkou zatížen a nemohly tudíž dávkou zakalkulovati, dlužno k tomu poznamenati, že předmětem zdanění není zisk, nýbrž objektivní přírůstek hodnoty nemovitostí, který se zjišťuje u příležitosti jejího převodu (srv. Boh. A 794/21, 838/21). —

Č. 8405.

Horní právo: I. Zahájení kutacích prací v prvním roce dává kutěři nárok na prodloužení kutacího povolení podle § 16 o. h. z. jen